

**FASORI MISSZIÓI FÜZETEK**

**A TELJES ÖRÖM TITKAI**

Hitmélyítő igehirdetés sorozat



**Budapest-Fasori Református Egyházközség**

© Somogyi Péter, 2023

Szabadon sokszorosítható

Belső használatra



Budapest, 2023. február 19.

Vasárnap 10 óra

*Somogyi Péter lp.*

## AZ EGYÜTLÉT ÖRÖME

*Lekció: Zsolt 16,1-11*

*Alapige: Zsolt 16,11*

*„Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.”*

Páratlan lehetőség nyílik meg előttünk, amikor *a teljes öröm titkai* ragyognak fel Isten kijelentéséből ezen a héten. Olyan ez, mint a tavaszi napsütés a hideg, borongós tél után, gyógyító, melengető, éltető erő, energia. A begyűjtött napenergiával világítani, fűteni és megannyi dolgot lehet még működtetni. Még inkább a mennyei napfényel, örömmel, amit sugároz ránk mennyei Atyánk. Ha ennek kitesszük magunkat, akkor mi és rajtunk keresztül mások is olyan energiának lehetünk részesei, ami valóban mássá teszi az életet. Tegnap láttam egy idős férfit, aki csak úgy ült egy padon, becsukott szemmel a nap felé fordulva. De vajon mi, te és én megtesszük-e ezt a mennyei napfény, az örömforrás felé fordulva? Úgy látom, mi néha nem a napraforgóhoz hasonlítunk lelkileg, hanem egy életidegen, nem létező növényhez, amit borúraforgónak kellene nevezni. Holott

napfény nélkül nincs élet. Hova fordulunk? Jelzi, hogy az élet vagy a halál határoz meg minket. Ez a hét az örömhír hete, ahogyan lehet az minden hetünk, ha elfordulunk és odafordulunk, ha valóban megtérünk az Úrhoz. Mert hol van a teljes öröm? Itt van közöttünk? Itt van bennünk? Vagy kérdezzük most így: Mi hol vagyunk e tekintetben? Mit hozunk, mit viszünk? Örömet vagy szomorúságot? Mit tükröz a tekintetünk, miről szól a szánk? Az az örömhír, hogy létezik a teljes, mindent kitöltő öröm, az öröm, ami örökre szól, aminek nincsen híja. Mi hát a titka? A Szentháromság egy Istennel való együttlét. A teljes öröm tehát az *együttlét öröme*.

Dávid ebben a zsoltárban arról vall, hogy Istenhez menekült. Ki menekül? Aki veszélyben van, aki veszített helyzetbe került, aki elveszett. Néhány hete elénk kerültek az elveszettek, az Úr Jézus tanításában a Lukács írása szerinti örömhírben, látjuk Ézsaiás próféciájában a hazatérők szabadulását. Ami kiviláglik többek között, hogy megjelenik az öröm az életükben. „*Együnk, és vigadjunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek.*” (Lk 15,23-24) A hazatérő népről pedig ezt olvastuk, egymás után két fejezetben is: „*Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.*” (Ézs 35,10 ill. 51,11) Honnan hova jutottak? Volt maga választotta örömük: „*De csak vigasság és öröm van! Marhát vágnak, juhok ölnek, falják a húst, isszák a bort: „Együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk!”*” (Ézs 22,13) Halálos öröm volt, méreggel elegyített öröm, így élte meg a kisebbik fiú is, távol az Atyától. Majd jött a gyötrelmes sóhajtozás. Az Atya azonban hazavonzotta és halálból életre hívta, fogságból szabadságra, ahogyan hívta

népét is és megkoszorúzta fejüket örökre, boldog örömben részesítette őket. Hol van tehát az örök, boldog, teljes öröm? Az Atyával való együttlétben, az Ő házában, Nála. Mi az Atya teremtő, újjáteremtő akarata, szándéka? Az egymást követő példázatokban az Úr Jézus rámutat. Az elveszett juh, az elveszett dragma, esetében így hangzik: „*Örüljetek velem, mert megtaláltam...*” (Lk 15,6;9), az elveszett fiú testvérének pedig ezt mondja az apa: „*Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.*” (Lk 15,32) Az együtt öröm hiányzott, a teljes öröm hiányzott, a szabadítás öröme hiányzott. Mélyen megállított ez újra az elmúlt hetekben. „*Vigadnod és örülnöd kellene...*” Igen, ez az Atyával való közösség jele lenne. Ha nincs bennünk az öröm, akkor nincs meg az együttlét öröme. Hol vagyunk? A nagyobbik fiú otthon volt, de távol volt a szíve az Atyától. „*Látod, hány esztendeje szolgállok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, de te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal.*” (Lk 15,29) Ő mulatni akart a barátaival, holott örülhetett volna az Atyával. Nem volt teljes öröme, neheztelt. Szomorú látni, ahogyan ez végbemegy újra és újra. Jóel így írt: „*A szőlőtő elszáradt, a fügefa elhervadt, a gránátalma, a pálma, az almafa és a mező minden fája kiszáradt; a mosoly is lehervadt az emberek arcáról... Szemünk láttára vészett ki az élelem, az öröm és a vidámság Istenünk házából!*” (Jóel 1,12;16) Hát végbe mehet ez is? Egy sáskajárás képe jelenik meg, ami mindent elpusztít. Ilyen ítéletes pusztító valóság az eltávolodás Istentől. Lehervad a mosoly, kiveszik az öröm, holott Isten házában, az Ő közelségében nem kellene ennek

így lennie. A belső távolodás, távolság okoz ilyet, amikor más után vágyódunk, amikor másnál keresünk örömet.

Dávid odamenekül, mintegy ószövetségi elveszett az Úrhoz. Mit vall? *„Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem.”* (2.v.) Milyen gyógyító felismerés ez! *„rajtad kívül nincs, ami jó nekem.”* Ez a valódi kizárólagosság szabadít ki és szabadít meg minden hiábavalóságból. Azt is megvallja, mert tudja: *„Sok fájdalmuk lesz azoknak, akik máshoz csatlakoznak.”* (4.v.) Elhagyják Istent, bálványokat keresnek, emberekhez pártolnak. Számára a viszonyítási pont egyedül Isten, ehhez mértén kötődik másokhoz is: *„A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségekben telik minden kedvem.”* (3.v.) S mindennek csúcsa és egyben alapja is: *„Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.”* (11.v.) Egyedül Isten ismerteti meg az emberrel az élet útját, ez maga az Úr Jézus Krisztus, a Benne kapott örök élet, halála és feltámadása által. Hiszen Benne mentett ki az elveszett állapotunkból, a halálból, a fogságból, a bűn rabságából, mint elveszetteket. Általa mehetünk az Atyához egyedül, aki örömmel fogad, koszorúz meg minket. Nála van a teljes öröm, a Vele való közösségben. együttlétben, jobbán örökké tart a gyönyörűség. Rajta kívül nincs, ami jó nekünk, Őbenne minden jó a miénk. Eddig kell eljutnunk először vagy újra. Ide kell visszatérnünk, mert nincs más. Oda kell menekülnünk az Úrhoz, mert elveszünk.

Hol van a teljes öröm? Egyedül Nála, a Vele való együttlétben. Ismered ezt a mennyei, gyógyító energiát, ezt a mennyei napfényt? Ha elfordultál máshoz, fordulj vissza, térj meg, valld meg bűnként és eloszlanak a felhők és ragyogni fog a mennyei napfény, az öröm az életedben, az életeden keresztül. S nem lesz kérdés, hogy a teljes öröm másik titka is világosan és egyértelműen felragyog számodra: a testvéreiddel való együttlét. Ismerjük meg együtt az élet útját teljesebben!